

Vineri, 24 octombrie 2025

Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI
Decizia nr. 235 din 29 aprilie 2025 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ale art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ale art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative și ale art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 privind unele măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene	2-6	870. — Hotărâre privind aprobarea Programului statistic național anual 2025
Decizia nr. 273 din 29 mai 2025 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2, art. 7, art. 9, art. 13 alin. (1), art. 14 alin. (1), art. 15 alin. (1), art. 16, art. 19, art. 20, art. 22-35, art. 37-40, art. 43 și ale art. 47 din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 privind răspunderea materială a militarilor, în redactarea anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 279/2023 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 121/1998 privind răspunderea materială a militarilor	6-9	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE
		1.818/1.717/1.894. — Ordin al ministrului economiei, digitalizării, antreprenoriatului și turismului, al ministrului finanțelor și al ministrului muncii, familiei, tineretului și solidarității sociale privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2025 pentru Societatea Uzina Mecanică Mija — S.A. — filiala Companiei Naționale ROMARM — S.A., aflată sub autoritatea Ministerului Economiei, Digitalizării, Antreprenoriatului și Turismului
		2.034/1.716/2.099. — Ordin al ministrului economiei, digitalizării, antreprenoriatului și turismului, al ministrului finanțelor și al ministrului muncii, familiei, tineretului și solidarității sociale privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2025 pentru Societatea Tohan — S.A. — filiala Companiei Naționale ROMARM — S.A., aflată sub autoritatea Ministerului Economiei, Digitalizării, Antreprenoriatului și Turismului
		10
		11-13
		14-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 235

din 29 aprilie 2025

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ale art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ale art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative și ale art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 privind unele măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scântei	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Simina Popescu-Marin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Ioana Codruța Dărăngă.

1. Pe rol se află soluținarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ale art. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ale art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative și ale art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 privind unele măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, excepție ridicată de Viorel Rotaru în Dosarul nr. 1.158/110/2020 al Curții de Apel Bacău — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.189D/2021.

2. La apelul nominal răspunde personal autorul excepției, Viorel Rotaru. Lipsește partea Inspectoratul Județean de Poliție Bacău. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul autorului excepției, care solicită admiterea criticilor de neconstituționalitate. Arată că a lucrat în cadrul Ministerului Afacerilor Interne, fiind recompensat pecuniar și onorific pentru activitatea desfășurată. Însă, în majoritatea cazurilor, recunoașterea beneficiului unor drepturi salariale a fost obținută pe cale judecătorească. Consideră că, odată cu ieșirea la pensie, a fost nedreptățit, deoarece nu i-au fost acordate ajutoarele bănești, prevăzute de lege, pentru ieșirea la pensie, în condițiile în care colegi ai săi, din mai multe județe, au beneficiat de aceste drepturi bănești în urma câștigării proceselor. Prezintă aspecte de natură procesuală ale litigiului său cu acest obiect,

dedus spre soluținare Tribunalului Bacău, și subliniază că din actele depuse la dosar se poate concluziona că cererea sa de pensionare a fost depusă la data de 1 iulie 2016, dată la care era în vigoare Legea-cadru nr. 284/2010, ale cărei prevederi stabileau dreptul la acordarea ajutoarelor bănești. Abrogarea acestei legi, intervenită ulterior, în anul 2017, nu poate produce efecte juridice pentru trecut. De asemenea, arată că, prin ordonanță de urgență, Guvernul a amânat succesiv punerea în plată a ajutoarelor prevăzute de Legea-cadru nr. 284/2010.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, spre exemplu, Decizia nr. 457 din 25 octombrie 2022. De asemenea, arată că excepția de neconstituționalitate nu poate fi analizată prin raportare la hotărâri judecătorești și motivarea acestor hotărâri, ci strict prin raportare la dispozițiile constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

5. Prin Încheierea din 11 martie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 1.158/110/2020, **Curtea de Apel Bacău — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ale art. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ale art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative și ale art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 privind unele măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene.** Excepția a fost ridicată de Viorel Rotaru într-o cauză având ca obiect soluținarea recursului împotriva unei hotărâri judecătorești prin care a fost respinsă cererea de plată a ajutoarelor salariale suplimentare stabilite la trecerea în rezervă.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține, în esență, că prevederile legale criticate sunt neconstituționale deoarece suspendarea unor drepturi de tip salarial nu poate continua *sine die*, pe o perioadă

nedeterminată, iar limitarea forțată a acestor drepturi garantate de Constituție și de Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu poate conduce la suprimarea dreptului sau la afectarea substanței dreptului. Motivele de suspendare invocate nu se încadrează în situațiile prevăzute de art. 53 din Constituție referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

7. În acest sens se susține că dreptul la acordarea ajutoarelor cu ocazia pensionării, prevăzut de art. 20 din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010, se naște de la data încetării raporturilor de serviciu cu drept de pensie. Este invocată Decizia nr. 16 din 8 iunie 2015, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, potrivit căreia legiuitorul nu a eliminat beneficiile rezultând din ajutoare acordate unor categorii socioprofesionale.

8. Se arată că, la data de 1 iulie 2017, a intrat în vigoare Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, care a abrogat Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 au suspendat aplicarea prevederilor art. 20 din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010 până la 31 decembrie 2017. Așadar, în acest caz, nu a existat reglementare expresă de abrogare, iar norma de suspendare nu mai poate supraviețui ulterior abrogării normei care este suspendată. În susținerea criticii de neconstituționalitate sunt invocate dispozițiile art. 66 alin. (2) și ale art. 67 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative și se susține că suspendarea are efect cu privire la un act normativ în vigoare, nu asupra unui act normativ abrogat.

9. În opinia autorului excepției, efectul produs de actele normative enumerate anterior, de suspendare a punerii în aplicare a dispoziției legale referitoare la dreptul la plata ajutoarelor acordate cu ocazia ieșirii la pensie, trebuie limitat numai la perioada în care a fost în vigoare actul normativ care a prevăzut dreptul respectiv. Astfel, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 care suspendă aplicarea art. 20 din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010 nu poate coexista după data de 1 iulie 2017, când a intrat în vigoare Legea-cadru nr. 153/2017. Așadar, dreptul la acțiune pentru plata ajutoarelor sub forma salariilor compensatorii acordate cu ocazia pensionării s-a născut la data de 1 iulie 2017, când a intrat în vigoare Legea-cadru nr. 153/2017 și când a încetat orice cauză de suspendare ori de neaplicare. Pentru ca un drept prevăzut de lege să nu devină lipsit de conținut, acesta nu poate fi considerat că nu a existat în perioada în care actul normativ care l-a reglementat a fost în vigoare, în condițiile în care exercițiul lui a fost suspendat, iar nu înlăturat. Astfel, s-ar ajunge la situația nepermisă ca un drept patrimonial a cărui existență este recunoscută de lege să devină lipsit de orice valoare. Or, respectarea principiului încrederii în statul de drept, care implică asigurarea aplicării legilor adoptate în spiritul și în litera lor, face necesar ca titularii drepturilor recunoscute să se poată bucura efectiv de acestea, pentru perioada în care au fost prevăzute de lege.

10. Autorul excepției consideră că prevederile adoptate de Guvern prin ordonanțele de urgență criticate nu concordă cu voința legiuitorului, respectiv a Parlamentului.

11. În consecință, autorul excepției apreciază că prevederile legale criticate nu pot produce efecte asupra Legii-cadru nr. 284/2010, iar prelungirea valabilității dispoziției de suspendare a aplicării unui text de lege și după abrogarea lui este de neconceput și inadmisibilă, contravenind principiului respectării statului de drept, principiului supremației Constituției și al legalității, dreptului la un proces echitabil și dispozițiilor art. 1 din Protocolul adițional nr. 1 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

12. În susținerea criticilor de neconstituționalitate sunt invocate aspecte din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.

13. **Curtea de Apel Bacău — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care invocă, în esență, aspecte din jurisprudența Curții Constituționale și a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

14. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

15. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

16. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

17. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum rezultă din dispozitivul încheierii de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 923 din 11 decembrie 2015, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1035 din 22 decembrie 2016, aprobată prin Legea nr. 152/2017, ale art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 79 din 30 ianuarie 2017, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 115/2017, cu modificările ulterioare, și ale art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 privind unele măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 973 din 7 decembrie 2017, aprobată cu completări prin Legea nr. 80/2018, cu modificările și completările ulterioare. Cu privire la sesizarea Curții Constituționale cu dispozițiile art. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016, din analiza notelor scrise ale autorului excepției rezultă că, în realitate, criticile de neconstituționalitate vizează dispozițiile art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016, în consecință, aceste norme juridice urmează să fie reținute ca obiect al excepției de neconstituționalitate.

18. Prevederile legale criticate au următorul cuprins:

— Art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015: „*În anul 2016, dispozițiile legale privind acordarea ajutoarelor sau, după caz, a indemnizațiilor la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă nu se aplică.*”;

— Art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016: „*În perioada 1 ianuarie-28 februarie 2017, dispozițiile legale privind acordarea ajutoarelor sau, după caz, indemnizațiilor la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă nu se aplică.*”;

— Art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017: „Prevederile art. 1 alin. (3)-(5), art. 2-4, art. 5 alin. (2)-(4) și art. 6-11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, se aplică în mod corespunzător și în perioada 1 martie-31 decembrie 2017.”;

— Art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017: „(1) În anul 2018 nu se acordă ajutoarele sau, după caz, indemnizațiile la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă.”

19. Curtea observă că dispozițiile art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 au fost abrogate prin art. 44 alin. (1) pct. 20 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 28 iunie 2017, iar dispozițiile art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016, ale art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017, ale art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 și-au încetat aplicabilitatea. Cu toate acestea, având în vedere cele reținute prin Decizia Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, potrivit cărora sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare, precum și faptul că dispozițiile de lege criticate sunt aplicabile în cauza în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate, se va analiza constituționalitatea acestora.

20. În opinia autorului excepției, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (3) privind statul de drept și alin. (5) privind statul român și obligația respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 11 referitor la dreptul internațional și dreptul intern, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 73 alin. (3) lit. j) și p) privind reglementarea prin lege organică a statutului funcționarilor publici și a regimului general privind raporturile de muncă. Totodată, sunt invocate prevederile art. 6 privind procesul echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție, privind protecția proprietății.

21. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile legale criticate, care dispun în sensul neaplicării, în perioada 2016-2017, a prevederilor legale privind acordarea ajutoarelor sau, după caz, a indemnizațiilor la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă, respectiv al neacordării acestor ajutoare în anul 2018, au mai fost supuse controlului de constituționalitate, exercitat prin prisma unor critici de neconstituționalitate similare (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 417 din 11 iulie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 909 din 9 octombrie 2023, Decizia nr. 457 din 25 octombrie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 132 din 16 februarie 2023, Decizia nr. 72 din 24 februarie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 538 din 2 iunie 2022, Decizia nr. 761 din 9 noiembrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 162 din 17 februarie 2022, Decizia nr. 472 din 8 iulie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1091 din 16 noiembrie 2021, Decizia nr. 396 din 10 iunie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 807 din 23 august 2021, Decizia nr. 715 din 6 octombrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 32 din 12 ianuarie 2021, sau Decizia nr. 403 din 6 iunie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 818 din 9 octombrie 2019).

22. Prin deciziile anterior menționate, instanța de contencios constituțional, respingând, ca neîntemeiate, excepțiile de neconstituționalitate, a statuat că ajutoarele sau indemnizațiile la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă reprezintă beneficii acordate anumitor categorii socioprofesionale în virtutea statutului special al acestora, fără a avea însă un temei constituțional.

23. Astfel, Curtea a observat că dispozițiile de lege criticate fac parte din acte normative referitoare la salarizarea personalului plătit din fonduri publice și prevăd, pentru intervale de timp determinate, că nu se acordă ajutoarele sau, după caz, indemnizațiile la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă. Textele criticate au caracter general, referindu-se la toate categoriile de ajutoare sau indemnizații prevăzute de lege la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă, cum sunt, cu titlu exemplificativ, cele prevăzute de art. 81 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 13 septembrie 2005, art. 69 din Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea și al personalului care funcționează în cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1197 din 14 decembrie 2004, art. 20 din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 877 din 28 decembrie 2010, sau art. 73 din Legea nr. 7/2006 privind statutul funcționarului public parlamentar, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 25 mai 2009. De asemenea, Curtea a reținut că, în speță, este vorba despre ajutorul prevăzut de art. 20 din anexa nr. VII: Familia ocupațională de funcții bugetare „Apărare, ordine publică și siguranță națională” la Legea-cadru nr. 284/2010, ajutor prevăzut pentru personalul militar, polițiștii și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, la trecerea în rezervă sau direct în retragere, respectiv la încetarea raporturilor de serviciu. Însă Legea-cadru nr. 284/2010 a fost abrogată prin art. 44 alin. (1) pct. 9 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 28 iunie 2017. Noua reglementare nu conține nicio dispoziție similară celor din Legea-cadru nr. 284/2010 care instituiau ajutoarele și indemnizațiile. De asemenea, Legea-cadru nr. 153/2017 a abrogat dispozițiile din ordonanțele de urgență ale Guvernului prin care a fost suspendată plata ajutoarelor și indemnizațiilor în intervalul 2012-2016 inclusiv (a se vedea în acest sens Decizia Curții Constituționale nr. 472 din 8 iulie 2021, precitată, paragrafele 58 și 59).

24. Referitor la critica privind încălcarea art. 1 alin. (5) din Constituție, care impune standardele privind calitatea legii, Curtea a reiterat statuările sale anterioare prin care a constatat conformitatea cu aceste standarde a actelor normative de suspendare a drepturilor salariale pentru intervalul 2010-2017 (a se vedea Decizia nr. 403 din 6 iunie 2019, precitată, paragrafele 96-98, Decizia nr. 472 din 8 iulie 2021, paragraful 60, Decizia nr. 189 din 26 mai 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1045 din 9 noiembrie 2020, paragraful 87). În aceste decizii, Curtea a reținut că înțelesul normelor de suspendare a plății drepturilor salariale a fost clarificat prin Decizia nr. 16 din 8 iunie 2015, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 525 din 15 iulie 2015. Astfel, în interpretarea instanței supreme, voința legiuitorului nu a fost aceea de eliminare a beneficiilor acordate unor categorii socioprofesionale, respectiv de încetare a existenței dreptului la acordarea de ajutoare/indemnizații, ci doar de suspendare a

exercițiului acestui drept, precum și faptul că dreptul la pensie și condițiile de pensionare, precum și drepturile care se acordă cu prilejul pensionării sunt cele de la data deschiderii dreptului la pensie, iar nu cele existente în legislație la o dată anterioară, care nu au caracterul unui drept câștigat.

25. De altfel, Curtea a observat că, prin Decizia nr. 20 din 20 mai 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 651 din 6 august 2019, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a reținut la paragrafele 76-80 că: „nicio dificultate de determinare a efectelor abrogării nu există cu referire la datele speței deduse spre analiză în cadrul sesizării prealabile, câtă vreme prin art. 44 alin. (1) pct. 9 din Legea-cadru nr. 153/2017 s-a dispus abrogarea expresă a Legii-cadru nr. 284/2010, iar conform art. 64 alin. (3) din Legea nr. 24/2000, «abrogarea unei dispoziții sau a unui act normativ are caracter definitiv». De asemenea, faptul că dispoziția din Legea-cadru nr. 284/2010 referitoare la drepturile de natura celor pretinse în cauză avusese efectele suspendate în timp, prin acte normative succesive, trebuie interpretat cu referire la art. 66 alin. (3) din Legea nr. 24/2000, din care rezultă că și astfel de norme pot face obiect al abrogării. Față de consecințele pe care le produce un act normativ care scoate din circuitul juridic, pentru viitor, textele de lege care fac obiectul acestuia, trebuie observat în ce măsură un act normativ ulterior (în speță, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017) poate suspenda drepturi care făceau obiect de reglementare al actului abrogat (recte, Legea-cadru nr. 284/2010, abrogată prin Legea-cadru nr. 153/2017). Așadar, rezolvarea chestiunii de drept sesizate nu presupune decât aplicarea corectă a regulilor referitoare la succesiunea legilor în timp și la efectul suspensiv sau abrogator al unor norme, cu referire punctuală la măsura în care abrogarea unor drepturi mai poate constitui temei ulterior pentru suspendarea exercițiului aceluiași drepturi” (a se vedea în acest sens Decizia nr. 472 din 8 iulie 2021, precitată, paragraful 73).

26. Totodată, cu privire la pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituție, analizată prin prisma susținerilor referitoare la caracterul imprevizibil al dispozițiilor legale privind neacordarea ajutoarelor sau, după caz, a indemnizațiilor la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă, Curtea a reținut că „persoanele care se pensionează se supun dispozițiilor legale în vigoare la data deschiderii dreptului la pensie, potrivit principiului *tempus regit actum*” (a se vedea în același sens și Decizia nr. 834 din 17 noiembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 235 din 8 martie 2021, paragraful 20, Decizia nr. 443 din 21 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 580 din 29 iulie 2016, paragraful 30, precum și Decizia nr. 695 din 6 octombrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 9 din 6 ianuarie 2021, paragraful 19).

27. Cu privire la pretinsa încălcare a art. 1 alin. (3) din Constituție, Curtea a arătat că textul constituțional invocat privește valorile supreme ale statului de drept, fiind o reglementare de principiu ce constituie cadrul pe care se grefează toate celelalte norme ale Legii fundamentale. Având în vedere acestea, precum și faptul că ajutoarele ori indemnizațiile la care se referă textele criticate nu fac parte din această categorie a drepturilor fundamentale, Curtea a apreciat că nu se poate reține încălcarea dispozițiilor art. 1 alin. (3) din Constituție (a se vedea Decizia nr. 834 din 17 noiembrie 2020, precitată, paragraful 21).

28. Cât privește critica referitoare la încălcarea dreptului la un proces echitabil, prevăzut de art. 21 din Constituție și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, Curtea a constatat că aceasta este neîntemeiată. Curtea a evocat jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție (Decizia nr. 16 din 8 iunie 2015, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, Decizia nr. 9 din 19 februarie 2018,

pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, și Decizia nr. 5 din 5 martie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii) și a reținut că susținerile privind încălcarea art. 21 din Constituție reprezintă, de fapt, o problemă de legalitate asupra căreia s-a pronunțat Înalta Curte de Casație și Justiție, iar nu una de constituționalitate, care să poată fi analizată de Curtea Constituțională (a se vedea Decizia nr. 284 din 7 mai 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 622 din 26 iulie 2019, paragrafele 49, 50, 51, și Decizia nr. 396 din 10 iunie 2021, precitată, paragrafele 21 și 22).

29. Referindu-se la compatibilitatea prevederilor de lege criticate cu dispozițiile constituționale și convenționale referitoare la dreptul de proprietate, Curtea a reiterat că, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului (a se vedea, spre exemplu, Hotărârea din 8 noiembrie 2005, pronunțată în Cauza *Kechko împotriva Ucrainei*, paragraful 23), statul este în măsură să stabilească ce beneficii trebuie plătite angajaților săi din bugetul de stat. Astfel, statul poate dispune introducerea, suspendarea sau încetarea plății unor astfel de beneficii, prin modificări legislative corespunzătoare. În același sens este și Decizia din 6 decembrie 2011, pronunțată în cauzele conexe nr. 44.232/11 și nr. 44.605/11 *Felicia Mihăieș împotriva României* și *Adrian Gavril Senteș împotriva României*, paragrafele 15 și 19, prin care Curtea Europeană a Drepturilor Omului amintește că, datorită unei cunoașteri directe a propriei societăți și a necesităților acesteia, autoritățile naționale se află, în principiu, într-o poziție mai adecvată decât instanța internațională pentru a stabili ce anume este „de utilitate publică”. Considerând normal ca legiuitorul să dispună de o mare libertate în conducerea unei politici economice și sociale, Curtea Europeană a Drepturilor Omului respectă modul în care acesta percepe imperativele „utilității publice”, cu excepția cazului în care raționamentul său se dovedește în mod vădit lipsit de orice temei rezonabil (a se vedea Decizia nr. 472 din 8 iulie 2021, paragraful 69, și Decizia nr. 695 din 6 octombrie 2020, paragraful 20).

30. Cu privire la invocarea art. 53 din Constituție, Curtea a reținut, în esență, că ajutoarele sau indemnizațiile la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă nu au temei constituțional, astfel că legiuitorul este liber să dispună cu privire la conținutul, limitele și condițiile de acordare a acestora și, de asemenea, să dispună diminuarea ori chiar încetarea acordării acestora, fără a fi necesară întrunirea condițiilor stabilite de art. 53 din Legea fundamentală. De asemenea, Curtea a arătat că nu există o obligație constituțională a legiuitorului de a reglementa acordarea de ajutoare sau indemnizații la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă (Decizia nr. 695 din 6 octombrie 2020, precitată, paragraful 21).

31. Întrucât criticile de neconstituționalitate privesc aspecte similare cu cele analizate în jurisprudența Curții și având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței acesteia, considerentele și soluțiile deciziilor menționate își păstrează în mod corespunzător valabilitatea și în prezenta cauză.

32. Distinct, referitor la critica de neconstituționalitate potrivit căreia, prin dispozițiile legale criticate, legiuitorul delegat (Guvernul) a contrariat voința legiuitorului primar (Parlamentul), Curtea a stabilit că argumentele referitoare la interdicția Guvernului de a adopta ordonanțe de urgență care împiedică o lege adoptată de Parlament să își producă efectele nu au vizat și dreptul puterii executive de a reglementa cu privire la drepturi care nu au o consacrare constituțională (a se vedea Decizia nr. 284 din 7 mai 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 622 din 26 iulie 2019, paragraful 36).

33. În același timp, Curtea reține că materia reglementată prin dispozițiile legale criticate nu se circumscrie domeniilor referitoare la statutul funcționarilor publici și regimul general privind raporturile de muncă, rezervate legilor organice, și, în consecință, dispozițiile art. 73 alin. (3) lit. j) și p) din Constituție nu sunt, sub niciun aspect, încălcate.

34. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Viorel Rotaru în Dosarul nr. 1.158/110/2020 al Curții de Apel Bacău — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ale art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ale art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative și ale art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 privind unele măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Bacău — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 29 aprilie 2025.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

pentru **MARIAN ENACHE,**

în temeiul art. 426 alin. (4) din Codul de procedură civilă
coroborat cu art. 14 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea
și funcționarea Curții Constituționale, semnează

ELENA-SIMINA TĂNĂSESCU

Magistrat-asistent,
Simina Popescu-Marin

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 273

din 29 mai 2025

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2, art. 7, art. 9, art. 13 alin. (1), art. 14 alin. (1), art. 15 alin. (1), art. 16, art. 19, art. 20, art. 22-35, art. 37-40, art. 43 și ale art. 47 din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 privind răspunderea materială a militarilor, în redactarea anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 279/2023 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 121/1998 privind răspunderea materială a militarilor

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Bianca Drăghici	— judecător

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2, art. 7, art. 9, art. 13 alin. (1), art. 14 alin. (1), art. 15 alin. (1), art. 16, art. 19, art. 20, art. 22-35, art. 37-40, art. 43 și ale art. 47 din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 privind răspunderea materială a militarilor, excepție ridicată de Adrian Papa în Dosarul nr. 4.118/30/2020 al Tribunalului Timiș — Secția

de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 292D/2021.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită. Magistratul-asistent referă asupra faptului că, la dosarul cauzei, autorul excepției a depus un înscris în cuprinsul căruia susține, în esență, că în speță sunt aplicabile Decizia nr. 649 din 15 decembrie 2022 și Decizia nr. 258 din 27 aprilie 2023 referitoare la dispozițiile art. 9 teza finală din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998, prin care s-a statuat că ordonanța menționată a fost declarată neconstituțională în integralitate în raport cu calitatea de polițist.

3. Președintele Curții dispune să se facă apelul și în Dosarul Curții Constituționale nr. 1.214D/2021, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 și 27 din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 privind răspunderea materială a militarilor, excepție ridicată de Ioan Mira în Dosarul nr. 37.319/3/2019 al Tribunalului București — Secția a II-a de contencios administrativ și fiscal.

4. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

5. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Reprezentantul Ministerului Public arată că este de acord cu conexarea cauzelor. Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 1.214D/2021 la Dosarul nr. 292D/2021, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca devenită inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 ultima teză din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998, raportat la Decizia nr. 258 din 27 aprilie 2023, și ale art. 25, 27, 43 și 47 din același act normativ, raportat la Decizia nr. 649 din 15 decembrie 2022, decizii prin care s-a constatat neconstituționalitatea acestora. Se arată că, având în vedere cele statuate de Curtea Constituțională, excepția de neconstituționalitate cu privire la celelalte dispoziții criticate nu își mai justifică relevanța în cauzele în care a fost invocată, deciziile menționate nefiind de natură a produce efecte concrete în aceste litigii.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

7. Prin Încheierea din 25 ianuarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 4.118/30/2020, **Tribunalul Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2, art. 7, art. 9, art. 13 alin. (1), art. 14 alin. (1), art. 15 alin. (1), art. 16, art. 19, art. 20, art. 22-35, art. 37-40, art. 43 și ale art. 47 din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 privind răspunderea materială a militarilor**. Excepția a fost ridicată de Adrian Papa, în calitate de polițist, într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri de anulare a unor hotărâri emise de Comisia de Jurisdicție din cadrul Ministerului Afacerilor Interne și de Comisia de soluționare a contestațiilor din cadrul Inspectoratului de Poliție Județean Timiș.

8. Prin Sentința civilă nr. 3.378 din 29 iulie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 37.319/3/2019, **Tribunalul București — Secția a II-a de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 și 27 din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 privind răspunderea materială a militarilor**. Excepția a fost ridicată de Ioan Mira, în calitate de polițist, într-o cauză având ca obiect soluționarea, printre altele, a unei cereri de anulare a unor hotărâri emise de Comisia de Jurisdicție din cadrul Ministerului Afacerilor Interne și de Comisia de soluționare a contestațiilor.

9. În motivarea excepției de neconstituționalitate, se susține, în esență, că, începând cu Decizia nr. 34 din 9 februarie 2016, majoritatea dispozițiilor actului normativ criticat nu mai corespund realităților socioeconomice și juridice și contravin dispozițiilor din Constituție și din Convenție.

10. Se arată că, potrivit art. 714 din Codul de procedură civilă, termenul pentru formularea contestației la executare este de 15 zile, iar prin efectul ordonanței criticate, există riscul depășirii acestui termen, nemaexistând posibilitatea inițierii unei contestații la executare și încălcându-se dreptul la un proces echitabil, într-un termen rezonabil. Mai mult, se încalcă și dreptul la apărare, întrucât textele de lege criticate nu prevăd modalitățile de apărare a celui obligat la plată în urma cercetării administrative.

11. Se consideră că, prin Ordonanța Guvernului nr. 121/1998, se materializează riscul ultraactivității Codului muncii din 1972, contrar art. 15 alin. (2) din Constituție, aspect de natură a atrage și încălcarea normelor de tehnică legislativă prevăzute de Legea nr. 24/2000.

12. Se susține încălcarea principiului egalității în drepturi, întrucât o parte din cetățeni sunt judecați în baza anumitor legi,

iar militarii în temeiul Ordonanței Guvernului nr. 121/1998. Se menționează că, în speță este vorba despre polițist — funcționar public cu statut special, supus unor interdicții stabilite prin lege, căruia îi sunt restrânse exercitarea mai multor drepturi și libertăți fundamentale, dar care este judecat pentru o răspundere materială în baza unor norme lipsite de claritate și previzibilitate, întrucât nu sunt precizate cazurile care declanșează cercetarea administrativă și definițiile situațiilor respective fiind vagi.

13. Se mai susține că art. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 devine lipsit de eficiență, având în vedere că stagiul militar obligatoriu a fost suspendat prin Legea nr. 395/2005 privind suspendarea pe timp de pace a serviciului militar obligatoriu și trecerea la serviciul militar pe bază de voluntariat.

14. Se consideră că ordonanța criticată contravine dispozițiilor art. 9 din Legea fundamentală, întrucât sindicatele, patronatele și asociațiile profesionale nu pot acorda cercetărilor administrative consiliere, membrul de sindicat neputând beneficia de protecție în fața abuzurilor șefilor ierarhici. În cazul unei cercetări administrative, obligația de informare trebuie să vină din partea comisiei, însă lipsa transparenței instituționale determină încălcarea art. 6 pct. 1 din Convenție, așa încât ordonanța criticată lasă deschisă calea abuzurilor de drept în ceea ce privește cercetarea administrativă.

15. Se mai menționează că șeful poliției/comandantul unității militare se substituie judecătorului, contrar dispozițiilor art. 124 corelate cu art. 126 din Constituție, având în vedere că aceștia nu au atribuția de a analiza legalitatea propriului act — decizia de imputare.

16. Se apreciază că Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 a creat suficientă confuzie, din perspectiva competenței materiale funcționale a instanțelor judecătorești care soluționează astfel de litigii, ceea ce a dus la o practică neunitară în această materie. Însă Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, prin Decizia nr. 23 din 12 noiembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 109 din 12 februarie 2019 a stabilit că litigiile având ca obiect acțiuni în anularea deciziilor de imputare și a hotărârilor comisiilor de jurisdicție a imputațiilor constituite la nivelul ministerelor și autorităților publice centrale, promovate de militarii nominalizați de art. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998, de militarii aflați în misiune în afara granițelor țării prevăzuți de art. 9 din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 și de funcționarii publici din structura instituțiilor publice prevăzute la art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998, sunt de competența tribunalului — secția contencios administrativ și fiscal.

17. Se susține că în cuprinsul ordonanței nu se regăsește nicio reglementare referitoare la suspendarea de drept a titlului executoriu până la soluționarea definitivă a contestației, așa cum prevede Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 și Codul de procedură civilă.

18. Se apreciază că se impune constatarea neconstituționalității Ordonanței Guvernului nr. 121/1998 împreună cu instrucțiunile emise în baza ei și adoptarea unui nou act normativ care să garanteze funcționarului public cu statut special accesul la o instanță de judecată constituită și funcțională în baza principiilor constituționale.

19. Se susține încălcarea art. 51 și 52 din Constituție, întrucât nu este descrisă procedura recuperării sumelor reținute în baza deciziei de imputare.

20. Se mai susține existența unei discriminări între angajatul cu contract individual de muncă din afara sistemului de apărare națională și ordine publică căruia i se aplică strict dispozițiile Codului muncii și personalul civil din cadrul Ministerului Afacerilor Interne căruia i se aplică dispozițiile ordonanței criticate.

21. Se consideră, în esență, că numeroase dispoziții din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 sunt neconstituționale, întrucât instituie un paralelism legislativ (art. 13), conțin noțiuni care fie nu sunt definite de legislația actuală, fie nu mai sunt de

actualitate (art. 14), definesc răspunderea materială a militarilor, fără a descrie în mod clar modalitatea răspunderii (art. 15), instituie o modalitate de obligare la restituirea sumelor nedatorate, în condițiile în care există instituția controlului financiar preventiv așa cum este definit prin Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice și Legea contabilității nr. 82/1991 (art. 20), reglementările sunt neadecvate și conduc la vulnerabilitate, ceea ce afectează buna funcționare a instituțiilor și autorităților statului (art. 24, 25 și 27), debitorul nu beneficiază de dreptul la un proces echitabil din cauza termenelor procedurale lungi (art. 30 și 32), iar modalitatea de recuperare a debitelor și după încetarea raporturilor de serviciu contravine Constituției (art. 47).

22. În final, se apreciază că Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 a fost emisă de către Guvern fără a fi justificată urgența și fără a se identifica oportunitatea actului, și încălcă și dispozițiile art. 118 și pe cele ale art. 73 coroborat cu art. 76 din Constituție, dispozițiile Convenției și ale Declarației Universale a Drepturilor Omului, precum și tratatele la care România este parte.

23. **Tribunalul Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal** apreciază că dispozițiile legale criticate nu contravin prevederilor constituționale invocate.

24. **Tribunalul București — Secția a II-a de contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, având în vedere că atât Ordonanța Guvernului nr. 121/1998, cât și Legea nr. 360/2002 prevăd dreptul la apărare a persoanei cercetate disciplinar, apărare care se poate exercita de reclamant prin prezența și audierea sa în timpul cercetării, prin asigurarea dreptului de apărare prin avocat sau prin reprezentantul sindicatului care are studii juridice.

25. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

26. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, notele scrise depuse, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

27. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

28. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, potrivit dispozitivului încheierii de sesizare, dispozițiile art. 2, art. 7, art. 9, art. 13 alin. (1), art. 14 alin. (1), art. 15 alin. (1), art. 16, art. 19, art. 20, art. 22-35, art. 37-40, art. 43 și ale art. 47 din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 privind răspunderea materială a militarilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 328 din 29 august 1998, aprobată prin Legea nr. 25/1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 34 din 28 ianuarie 1999, dispoziții care, în redactarea avută la data sesizării Curții Constituționale, prevedeau reglementarea răspunderii materiale a militarilor într-un act normativ special, definirea termenului „militari”, categoriile de militari cărora le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 121/1998 și condițiile angajării răspunderii materiale a militarilor și procedura angajării răspunderii materiale a militarilor.

29. Curtea observă că, ulterior sesizării Curții Constituționale, Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 a fost modificată și completată prin art. I din Legea nr. 279/2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 940 din 18 octombrie 2023, și republicată în temeiul art. IV din aceeași lege, dându-se textelor o nouă numerotare. Prin Decizia nr. 766 din 15 iunie

2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea a stabilit că sintagma „în vigoare” din cuprinsul dispozițiilor art. 29 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare. Așadar, obiect al excepției îl constituie dispozițiile art. 2, art. 7, art. 9, art. 13 alin. (1), art. 14 alin. (1), art. 15 alin. (1), art. 16, art. 19, art. 20, art. 22-35, art. 37-40, art. 43 și ale art. 47 din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998, în redactarea anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 279/2023.

30. Autorii excepției consideră că dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (3)-(5) privind statul de drept, art. 4 privind unitatea poporului și egalitatea între cetățeni, art. 9 referitor la sindicate, patronate și asociații profesionale, art. 11 privind dreptul internațional și dreptul intern, art. 15 privind universalitatea, art. 16 referitor la egalitatea în drepturi, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 24 privind dreptul la apărare, art. 41 referitor la munca și protecția socială a muncii, art. 47 privind nivelul de trai, art. 52 referitor la dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, art. 108 privind actele Guvernului, art. 115 privind delegarea legislativă, art. 118 referitor la forțele armate, art. 124 privind înfăptuirea justiției, art. 125 referitor la statutul judecătorilor, art. 126 privind instanțele judecătorești, art. 129 referitor la folosirea căilor de atac și art. 130 privind poliția instanțelor. De asemenea, se mai invocă art. 6 — Dreptul la un proces echitabil, art. 13 — Dreptul la un recurs efectiv și art. 14 — Interzicerea discriminării din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

31. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că, prin Decizia nr. 258 din 27 aprilie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 471 din 29 mai 2023, a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 9 teza finală din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 privind răspunderea materială a militarilor sunt constituționale în măsura în care nu se aplică în privința polițiștilor.

32. Astfel, prin Decizia nr. 258 din 27 aprilie 2023, precitată, paragrafele 29 și 30, Curtea a constatat că menținerea egalității de tratament juridic, la nivelul legislației aplicabile cu privire la stabilirea răspunderii materiale pentru pagube aduse patrimoniului unității angajatoare, între categoria socioprofesională a militarilor, pe de o parte, și cea a polițiștilor, pe de altă parte, contravine principiului egalității prevăzut de art. 16 din Constituție, care impune pentru situații diferite în mod obiectiv reglementarea unui tratament juridic diferit, adaptat specificității activității fiecărei categorii de personal. Or, Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 se adresează personalului militar, în timp ce polițiștii se încadrează în categoria personalului civil, fiind funcționari publici cu statut special, astfel că sintagma „*precum și salariaților civili din structura instituțiilor publice prevăzute la art. 2*” din cuprinsul art. 9 din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 este neconstituțională prin raportare la categoria socioprofesională a polițiștilor.

33. Totodată, Curtea a constatat o incompatibilitate de rang legislativ între prevederile Ordonanței Guvernului nr. 121/1998 — act normativ asimilat legii ordinare, conform Legii nr. 25/1999 de aprobare — și cele ale Legii nr. 360/2002, lege organică, sub aspectul încălcării art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție, care stabilește rangul de lege organică pentru reglementarea statutului funcționarilor publici. Astfel, este neconstituțional ca, ulterior adoptării Legii nr. 360/2002, prin care polițiștii au fost încadrați în categoria funcționarilor publici, un element determinant al statutului acestora, reprezentat de răspunderea materială, ca parte a răspunderii juridice ce trebuie să

definească în mod specific statutul juridic al unei anumite categorii socioprofesionale și care, în cazul de față, trebuie integrat într-o lege organică, să fie în continuare reglementat printr-o lege ordinară, chiar și prin utilizarea unei simple norme/sintagme de trimitere. Sintagma „*precum și salariaților civili din structura instituțiilor publice prevăzute la art. 2*” din cuprinsul art. 9 din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 — act normativ anterior Legii nr. 360/2002 — nu mai corespunde noii opțiuni a legiuitorului exprimate prin stabilirea unui nou statut juridic al polițistului prin această din urmă lege, devenind astfel anacronică și generând incoerență legislativă, incompatibilă cu exigențele principiului supremației Constituției, al legalității și al securității juridice, consacrate de art. 1 alin. (5) din Constituție.

34. Având în vedere cele menționate, Curtea a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 9 teza finală din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 sunt constituționale în măsura în care nu se aplică în privința poliștilor, întrucât art. 9 reglementa sfera de aplicare a prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 121/1998.

35. Curtea reține că, în prezentele cauze, autorii excepției au calitatea de poliști și, în temeiul dispozițiilor legale supuse controlului de constituționalitate, au fost cercetați administrativ pentru stabilirea răspunderii materiale pentru pagube produse Ministerului Afacerilor Interne.

36. Curtea constată că, întrucât art. 9 reglementa sfera de aplicare a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 121/1998, iar teza finală a acesteia a fost declarată neconstituțională, ca efect al Deciziei nr. 258 din 27 aprilie 2023, nicio dispoziție din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 nu se mai poate aplica poliștilor (a se vedea în acest sens Decizia nr. 139 din 27 martie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 638 din 23 iulie 2018, paragraful 29).

37. Față de data invocării prezentelor excepții de neconstituționalitate și având în vedere soluția de admitere pronunțată de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 258 din 27 aprilie 2023, excepția de neconstituționalitate a art. 2, art. 7,

art. 9, art. 13 alin. (1), art. 14 alin. (1), art. 15 alin. (1), art. 16, art. 19, art. 20, art. 22-35, art. 37-40, art. 43 și ale art. 47 din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998, în redactarea anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 279/2023, urmează să fie respinsă, ca devenită inadmisibilă, în temeiul art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, potrivit căruia nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale.

38. Chiar dacă, în temeiul art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate este respinsă ca devenită inadmisibilă, decizia anterioară de constatare a neconstituționalității poate reprezenta motiv de revizuire a hotărârii judecătorești conform art. 509 alin. (1) pct. 11 din Codul de procedură civilă, dacă litigiul a fost definitiv soluționat în timp ce excepția de neconstituționalitate se afla spre soluționare pe rolul Curții Constituționale, deoarece aceasta a fost ridicată anterior publicării Deciziei nr. 258 din 27 aprilie 2023 în Monitorul Oficial al României, Partea I (a se vedea, de exemplu, Decizia nr. 301 din 5 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 558 din 28 iulie 2014, paragraful 20, sau Decizia nr. 481 din 21 septembrie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 34 din 16 ianuarie 2024, paragraful 85).

39. De altfel, Curtea observă că având în vedere deciziile Curții Constituționale nr. 649 din 15 decembrie 2022 și nr. 258 din 27 aprilie 2023, cu impact asupra răspunderii materiale a poliștilor, prin art. I pct. 30 și 31 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2024 pentru modificarea și completarea Legii nr. 360/2002 privind Statutul poliștilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 608 din 28 iunie 2024, legiuitorul a intervenit și a modificat art. 63 și a introdus noi articole, respectiv art. 63¹-art. 63¹⁰, ce cuprind dispoziții privind răspunderea civilă și materială a poliștilor, pentru pagubele cauzate patrimoniului unității sau patrimoniului Ministerului Afacerilor Interne.

40. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2, art. 7, art. 9, art. 13 alin. (1), art. 14 alin. (1), art. 15 alin. (1), art. 16, art. 19, art. 20, art. 22-35, art. 37-40, art. 43 și ale art. 47 din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 privind răspunderea materială a militarilor, în redactarea anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 279/2023 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 121/1998 privind răspunderea materială a militarilor, excepție ridicată de Adrian Papa în Dosarul nr. 4.118/30/2020 al Tribunalului Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal și de Ioan Mira în Dosarul nr. 37.319/3/2019 al Tribunalului București — Secția a II-a de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal și Tribunalului București — Secția a II-a de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 29 mai 2025.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
pentru **MARIAN ENACHE**,

în temeiul art. 426 alin. (4) din Codul de procedură civilă
coroborat cu art. 14 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea
și funcționarea Curții Constituționale,

semnează

ELENA-SIMINA TĂNĂȘESCU

Magistrat-asistent,
Bianca Drăghici

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea Programului statistic național anual 2025

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 10 alin. (6) din Legea organizării și funcționării statisticii oficiale în România nr. 226/2009, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă Programul statistic național anual 2025, prevăzut în anexa*) care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Autoritățile și instituțiile publice care desfășoară activități statistice cuprinse în cadrul Programului statistic național anual 2025 sunt responsabile de realizarea acestora în condițiile descrise în fișele statistice proprii, prevăzute în Programul statistic național anual 2025.

Art. 3. — Furnizorii de date au obligația să raporteze date și informații statistice potrivit modalităților de colectare a acestora prevăzute în fișele Programului statistic național anual 2025. În cazul în care sunt prevăzute modalități multiple de raportare, se utilizează cu prioritate modalitatea de transmitere electronică, prin utilizarea portalului web de preluare online a datelor statistice, denumit *e-Survey Online Portal*.

PRIM-MINISTRU
ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,

Marian Neacșu

Viceprim-ministru, ministrul afacerilor interne,

Marian-Cătălin Predoiu

p. Viceprim-ministru, ministrul apărării naționale,

Eduard Bachide,

secretar de stat

Secretarul general al Guvernului,

Ștefan-Radu Oprea

Președintele Institutului Național de Statistică,

Tudorel Andrei

Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației,

Cseke Attila-Zoltán

Ministrul investițiilor și proiectelor europene,

Dragoș-Nicolae Pîslaru

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,

Florin-Ionuț Barbu

Ministrul mediului, apelor și pădurilor,

Diana-Anda Buzoianu

p. Ministrul sănătății,

Claudiu Constantin Damian,

secretar de stat

Ministrul energiei,

Bogdan-Gruia Ivan

Ministrul economiei, digitalizării, antreprenoriatului și turismului,

Radu-Dinel Miruță

p. Ministrul transporturilor și infrastructurii,

Ionuț-Cristian Săvoiu,

secretar de stat

p. Ministrul muncii, familiei, tineretului și solidarității sociale,

Francisc Oscar Gal,

subsecretar de stat

p. Ministrul educației și cercetării,

Gigel Paraschiv,

secretar de stat

Ministrul culturii,

Demeter András István

p. Ministrul finanțelor,

Florin-Alexandru Zaharia,

secretar de stat

București, 16 octombrie 2025.

Nr. 870.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 982 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul din șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, București.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL
ECONOMIEI,
DIGITALIZĂRII,
ANTREPRENORIALULUI
ȘI TURISMULUI
Nr. 1.818
din 19 august 2025

MINISTERUL
FINANTELOR
Nr. 1.717
din 17 octombrie 2025

MINISTERUL MUNCII,
FAMILIEI,
TINERETULUI
ȘI SOLIDARITĂȚII
SOCIALE
Nr. 1.894
din 26 august 2025

ORDIN

**privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli
pe anul 2025 pentru Societatea Uzina Mecanică Mija — S.A. —
filiala Companiei Naționale ROMARM — S.A.,
aflată sub autoritatea Ministerului Economiei, Digitalizării,
Antreprenoriatului și Turismului**

Având în vedere prevederile art. 4 alin. (1) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2013 privind întărirea disciplinei financiare la nivelul unor operatori economici la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale sunt acționari unici ori majoritari sau dețin direct ori indirect o participație majoritară, aprobată cu completări prin Legea nr. 47/2014, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 10 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 189/2025 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei, Digitalizării, Antreprenoriatului și Turismului, ale art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 14 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 29/2025 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale,

**ministrul economiei, digitalizării, antreprenoriatului și turismului,
ministrul finanțelor și ministrul muncii, familiei, tineretului și solidarității
sociale** emit următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2025 pentru Societatea Uzina Mecanică Mija — S.A. — filiala Companiei Naționale ROMARM — S.A., prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul economiei,
digitalizării,
antreprenoriatului
și turismului,
Radu-Dinel Miruță

p. Ministrul finanțelor,
**Florin-Alexandru
Zaharia,**
secretar de stat

Ministrul muncii,
familiei, tineretului
și solidarității sociale,
Petre-Florin Manole

MINISTERUL ECONOMIEI, DIGITALIZĂRII, ANTREPRENORIATULUI ȘI TURISMULUI
 Societatea Uzina Mecanică Mija — S.A. — filiala Companiei Naționale ROMARM — S.A.
 Sediul/Adresa: comuna I.L. Caragiale, județul Dâmbovița
 Codul unic de înregistrare: RO 2978636

BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI
pe anul 2025

mii lei

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri an curent 2025
0	1	2	3	4
I.		VENITURI TOTALE (Rd.1=Rd.2+Rd.5+Rd.6)	1	231.343
	1	Venituri totale din exploatare, din care:	2	220.843
		a) subvenții, cf. prevederilor legale în vigoare	3	
		b) transferuri, cf. prevederilor legale în vigoare	4	
	2	Venituri financiare	5	10.500
II		CHELTUIELI TOTALE (Rd.6=Rd.7+Rd.19)	6	180.570
	1	Cheltuieli de exploatare (Rd.7=Rd.8+Rd.9+Rd.10+Rd.18), din care:	7	173.970
		A. cheltuieli cu bunuri si servicii	8	92.862
		B. cheltuieli cu impozite, taxe si varsaminte asimilate	9	1.350
		C. cheltuieli cu personalul (Rd.10=Rd.11+Rd.14+Rd.16+Rd.17), din care:	10	74.191
		C0 Cheltuieli de natură salarială(Rd.11=Rd.12+Rd.13)	11	67.170
		C1 ch. cu salariile	12	57.265
		C2 bonusuri	13	9.905
		C3 alte cheltuieli cu personalul, din care:	14	318
		cheltuieli cu plati compensatorii aferente disponibilizarilor de personal	15	
		C4 Cheltuieli aferente contractului de mandat si altor organe de conducere si control, comisii si comitete	16	513
		C5 cheltuieli cu contributiile datorate de angajator	17	6.190
		D. alte cheltuieli de exploatare	18	5.567
	2	Cheltuieli financiare	19	6.600
III		REZULTATUL BRUT (profit/pierdere)(Rd.20=Rd.1-Rd.6)	20	50.773
IV	1	IMPOZIT PE PROFIT CURENT	21	7.890
	2	IMPOZIT PE PROFIT AMÂNAT	22	
	3	VENITURI DIN IMPOZITUL PE PROFIT AMÂNAT	23	
	4	IMPOZITUL SPECIFIC UNOR ACTIVITĂȚI	24	
	5	ALTE IMPOZITE NEPREZENTATE LA ELEMENTELE DE MAI SUS	25	
V		PROFITUL /PIERDEREA NETĂ A PERIOADEI DE RAPORTARE (Rd.26=Rd.20-RD.21-RD.22+Rd.23-Rd.24-RD.25), din care:	26	42.883
	1	Rezerve legale	27	2.539
	2	Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege	28	
	3	Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți	29	
	4	Constituirea surselor proprii de finanțare pentru proiectele cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pentru constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente acestor împrumuturi	30	
	5	Alte repartizări prevăzute de lege	31	
	6	Profitul contabil rămas după deducerea sumelor de la Rd. 27, 28, 29,30,31 (Rd.32=Rd.26-(Rd.27 la Rd.31))>=0	32	40.344
	7	Participarea salariaților la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul operatorului economic în exercițiul financiar de referință	33	4.034

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri an curent 2025
0	1	2	3	4
	8	Minimum 50% vărsăminte la bugetul de stat sau local în cazul regiilor autonome ori dividende cuvenite actionarilor, în cazul societăților/ companiilor naționale și societăților cu capital integral sau majoritar de stat, din care:	34	22.189
	a)	- dividende cuvenite bugetului de stat	35	17.651
	b)	- dividende cuvenite bugetului local	36	
	c)	- dividende cuvenite altor acționari	37	4.538
	9	Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la Rd.33 - Rd.34 se repartizează la alte rezerve și constituie sursă proprie de finanțare	38	18.155
VI		VENITURI DIN FONDURI EUROPENE	39	
VII		CHELTUIELI ELIGIBILE DIN FONDURI EUROPENE, din care	40	
	a)	cheltuieli materiale	41	
	b)	cheltuieli cu salariile	42	
	c)	cheltuieli privind prestarile de servicii	43	
	d)	cheltuieli cu reclama si publicitate	44	
	e)	alte cheltuieli	45	
VIII		SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	46	113.715
	1	Alocații de la buget	47	
		alocații bugetare aferente plății angajamentelor din anii anteriori	48	
IX		CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII	49	113.715
X		DATE DE FUNDAMENTARE		
	1	Nr. de personal prognozat la finele anului	50	594
	2	Nr.mediu de salariați total	51	593
	3	Castigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natură salarială *)	52	9.078
	4	Castigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natura salariala, recalculat conform Legii anuale a bugetului de stat **)	53	9.078
	5	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu (mii lei/persoană) (Rd.2/Rd.51)	54	381
	6	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu recalculată cf.Legii anuale a bugetului de stat (mii lei/persoană)	55	381
	7	Productivitatea muncii în unități fizice pe total personal mediu (cantitate produse finite/ persoană)	56	
	8	Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale (Rd.57=Rd.6/Rd.1)x1000	57	780
	9	Plăți restante	58	0
	10	Creanțe restante	59	250

*) Rd.52 = Rd.151 din Anexa de fundamentare nr.2

**) Rd.53 = Rd.152 din Anexa de fundamentare nr.2

MINISTERUL
ECONOMIEI,
DIGITALIZĂRII,
ANTREPRENORIALULUI
ȘI TURISMULUI
Nr. 2.034
din 26 septembrie 2025

MINISTERUL
FINANTELOR
Nr. 1.716
din 17 octombrie 2025

MINISTERUL
MUNCII, FAMILIEI,
TINERETULUI
ȘI SOLIDARITĂȚII
SOCIALE
Nr. 2.099
din 2 octombrie 2025

ORDIN

privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2025 pentru Societatea Tohan — S.A. — filiala Companiei Naționale ROMARM — S.A., aflată sub autoritatea Ministerului Economiei, Digitalizării, Antreprenoriatului și Turismului

Având în vedere prevederile art. 4 alin. (1) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2013 privind întărirea disciplinei financiare la nivelul unor operatori economici la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale sunt acționari unici ori majoritari sau dețin direct ori indirect o participație majoritară, aprobată cu completări prin Legea nr. 47/2014, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 10 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 189/2025 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei, Digitalizării, Antreprenoriatului și Turismului, ale art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 14 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 29/2025 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale,

**ministrul economiei, digitalizării, antreprenoriatului și turismului,
ministrul finanțelor și ministrul muncii, familiei, tineretului și solidarității sociale**
emit următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2025 pentru Societatea Tohan — S.A. — filiala Companiei Naționale ROMARM — S.A., prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul economiei,
digitalizării,
antreprenoriatului
și turismului,
Radu-Dinel Miruță

p. Ministrul finanțelor,
**Florin-Alexandru
Zaharia,**
secretar de stat

p. Ministrul muncii,
familiei, tineretului
și solidarității sociale,
**Gheorghița Daniela
Barbu,**
secretar de stat

MINISTERUL ECONOMIEI, DIGITALIZĂRII, ANTREPRENORIATULUI ȘI TURISMULUI
Societatea Tohan — S.A. — filiala Companiei Naționale ROMARM — S.A.
CUI RO 13652413
Zărnești, Aleea Uzinei nr. 1, județul Brașov

BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI pe anul 2025

		mii lei	
	INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri an curent 2025
0	1	2	3
			4
I.	VENITURI TOTALE (Rd.1=Rd.2+Rd.5+Rd.6)	1	73.500
	1 Venituri totale din exploatare, din care:	2	73.280
	a) subvenții, cf. prevederilor legale în vigoare	3	
	b) transferuri, cf. prevederilor legale în vigoare	4	
	2 Venituri financiare	5	220
II	CHELTUIELI TOTALE (Rd.6=Rd.7+Rd.19)	6	72.670
	1 Cheltuieli de exploatare (Rd.7=Rd.8+Rd.9+Rd.10+Rd.18), din care:	7	72.750
	A. cheltuieli cu bunuri si servicii	8	23.771
	B. cheltuieli cu impozite, taxe si varsaminte asimilate	9	445
	C. cheltuieli cu personalul (Rd.10=Rd.11+Rd.14+Rd.16+Rd.17), din care:	10	42.619
	C0 Cheltuieli de natură salarială(Rd.11=Rd.12+Rd.13)	11	32.514
	C1 ch. cu salariile	12	27.366
	C2 bonusuri	13	5.148
	C3 alte cheltuieli cu personalul, din care:	14	6.978
	cheltuieli cu plati compensatorii aferente disponibilizarilor de personal	15	
	C4 Cheltuieli aferente contractului de mandat si altor organe de conducere si control, comisii si comitete	16	299
	C5 cheltuieli cu contributiile datorate de angajator	17	2.828
	D. alte cheltuieli de exploatare	18	5.735
	2 Cheltuieli financiare	19	100
III	REZULTATUL BRUT (profit/pierdere)(Rd.20=Rd.1-Rd.6)	20	830
IV	IMPOZIT PE PROFIT CURENT	21	0
	2 IMPOZIT PE PROFIT AMÂNAT	22	
	3 VENITURI DIN IMPOZITUL PE PROFIT AMÂNAT	23	
	4 IMPOZITUL SPECIFIC UNOR ACTIVITĂȚI	24	
	5 ALTE IMPOZITE NEPREZENTATE LA ELEMENTELE DE MAI SUS	25	
V	PROFITUL /PIERDEREA NETĂ A PERIOADEI DE RAPORTARE (Rd.26=Rd.20-RD.21-RD.22+Rd.23-Rd.24-RD.25), din care:	26	830
	1 Rezerve legale	27	41
	2 Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege	28	0
	3 Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți	29	789
	4 Constituirea surselor proprii de finanțare pentru proiectele cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pentru constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente acestor împrumuturi	30	
	5 Alte repartizări prevăzute de lege	31	
	6 Profitul contabil rămas după deducerea sumelor de la Rd. 27, 28, 29,30,31 (Rd.32=Rd.26-(Rd.27 la Rd.31))>=0	32	0
	7 Participarea salariaților la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul operatorului economic în exercițiul financiar de referință	33	0
	8 Minimum 50% vărsăminte la bugetul de stat sau local în cazul regiilor autonome ori dividende cuvenite actionarilor, în cazul societăților/ companiilor naționale și societăților cu capital integral sau majoritar de stat, din care:	34	0
	a) - dividende cuvenite bugetului de stat	35	
	b) - dividende cuvenite bugetului local	36	
	c) - dividende cuvenite altor acționari	37	

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

0	1	2	3	4
	9	Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la Rd.33 - Rd.34 se repartizează la alte rezerve și constituie sursă proprie de finanțare	38	0
VI		VENITURI DIN FONDURI EUROPENE	39	
VII		CHELTUIELI ELIGIBILE DIN FONDURI EUROPENE, din care	40	
	a)	cheltuieli materiale	41	
	b)	cheltuieli cu salariile	42	
	c)	cheltuieli privind prestările de servicii	43	
	d)	cheltuieli cu reclama și publicitate	44	
	e)	alte cheltuieli	45	
VIII		SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	46	64.841
	1	Alocații de la buget	47	
		alocații bugetare aferente plății angajamentelor din anii anteriori	48	
IX		CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII	49	64.841
X		DATE DE FUNDAMENTARE		
	1	Nr. de personal prognozat la finele anului	50	424
	2	Nr.mediu de salariați total	51	400
	3	Castigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natură salarială *)	52	8.482
	4	Castigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natura salariala, recalculat conform Legii anuale a bugetului de stat **)	53	8.482
	5	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu (mii lei/persoană) (Rd.2/Rd.51)	54	239
	6	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu recalculată cf.Legii anuale a bugetului de stat (mii lei/persoană)	55	239
	7	Productivitatea muncii în unități fizice pe total personal mediu (cantitate produse finite/ persoană)	56	
	8	Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale (Rd.57=Rd.6/Rd.1)x1000	57	989
	9	Plăți restante	58	47.800
	10	Creanțe restante	59	43

*) Rd.52 = Rd.151 din Anexa de fundamentare nr.2

**) Rd.53 = Rd.152 din Anexa de fundamentare nr.2

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
 C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.

Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.

Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

